Varsányi Hírlap

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Varsány
Időszakos információs lap

Évfolyam: VII. Szám: 3.
Dátum: 2008. tél

Vihar előtti csend – továbbra is. Épp oly bizonytalan a jövőnk, mint a gazdaságunk. Kapkodjuk a fejünket, hogy mik történnek a környezetünkben. Folyamatos a változás és a legtöbb változás feszültséget okoz. Épp úgy, mint az ősz. Színeivel, gyönyörű napsugárzó délutánjaival elvarázsol, közben pedig csípked minket a szél, belegabalyodunk az ökörnyálba és már a nyárra gondolunk, pedig jól tudjuk, hogy ez a tél előszele. Gondoljuk át a bizonytalanságunk és lépjünk tovább. Sajnos az emberek is olyanok, mint az ősz. Sokszínűek. Nem bántásként írom. Próbáljuk felhívni a figyelmet magunkra, a problémáinkra, de a szép szó már nem mindig elég. Nem veszik észre. Ilyenkor elővesszük a nagykalapácsot és jól odavágunk. Átesünk a ló túlsó oldalára. Molotov-koktélok ide, tüntetések és válságok oda, szerintem egyetlen lehetőségünk az összefogásban van. Tudom, hogy ez egyeseknek negédes babusgatás, szürreális álom, de szerintem a csend utáni viharban csak egymásra számíthatunk. Ne veszítsük el a reményt!

Decemberi jeles napok

Mondják az év utolsó hónapját télelőnek, az álom havának és méltán Szentkarácsony havának.

December 4. Borbála (Barbara) napja
A hitben való állhatatosságra emlékezve ünnepeljük máig Szent Barbara napját, aki Kis-Ázsiában élt. Titokban megkeresztelkedett, saját apja jelentette fel a római helytartónál. Kegyetlenül megkínozták, hitéért végül apja kardja által veszett. A bányászok, tűzérek, védőszentje. A Borbála nap hiedelemszokásai a magyar nyelvterületen csak szórványosan terjedtek el. Például a női munkatilalom, e napon a női látogató nem hoz szerencsét a házhoz.

December 6. Szent Miklós napja

December 13. Luca napja
Szent Luca a legenda szerint keresztényhitéért halt vértanúhalált, az egyház nem tartja valós történelmi személynek. A szembetegségben, szenvedők, az utcanők és varrónők pártfogója. A név a latin lux – fény - szóból ered. Ehhez a naphoz kapcsolódó hiedelmek: például a férj- és házasságjóslás, halál- és betegjóslás, termésjóslás, időjárásjóslás.

December 21. Tamás napja
Hitetlen Tamás néven emlegetett apostol napja. A hagyomány szerint pünkösd után megjelent neki Jézus. Innen ered a szólás: Szent Tamás szolgája vagyok, azaz hiszem, ha látom.

December 25. Karácsony napja

December 26. Karácsony másodnapja, István napja
István az egyház első vértanúja, államalapító királyunk Szent István névadó szentje. A regölés a magyarság egyik legarchaikusabb szokása. fő időpontja is ezen a napon van. A regölés a legények és házasemberek termékenység és párokat összevarázsló házról házra járó köszöntő szokása, a téli napforduló pogánykori emléke.

December 27. János napja
Szent János evangélista ünnepe. E naphoz kapcsolódott a borszentelés szokása. A szent borok is - minden más szentelménynek - mágikus erőt tulajdonítottak.

December 28. Aprószentek napja
Aprószentek napja a Krisztusért mártírhalált halt betlehemi kisdedek emlékünnepe, azoké, akiket Heródes a gyermek Jézus keresésekor megöletett. Ezen a napon megvesszőzték a gyermekeket a betlehemi kisdedek szenvedésének emlékére.

December 31. Szilveszter
Szent Szilveszter pápa (314-335) ünnepe. A szilveszteri és újévi szokások és hiedelmek célja az, hogy biztosítsa a következő esztendőre az állatállomány szaporaságát és a termés bőségét, valamint az emberek egészségét, szerencséjét.

Tóthné Nagy Erzsébet: Fehér ünneplőben

Bús kedvel játszik az őszi szél,
Húrjain már a tél zenél.

Fájón, esengve, jajongva szól,
Már csak az északi szél dalol.

Eljött az ő napja, táncot jár,
Bújik az avarba, havat vár.

Szürkül az ég hófehér palástja,
Meghalt a kertem minden virága.

Jöjj hát, te hófehér szűzi világ,
Temesd be lelkem forró katlanát.

Jöjjön a fagy, a hó a köd,
Kergetőzz suhanó szántalp mögött.

Szikrázó fátylad ejtsd e világra,
Meleg dunnaként, minden egyes ágra.

Takard be a földben szunnyadó magvakat,
Öltöztesd ünneplőbe a házakat.

Ragyogjon minden, tisztán, hófehéren,
Adj erőt, hitet, a remény éljen,

Hogy megrisztult lelkünk, fehér ünneplőben,
Új életre kel majd, ragyogó napfényben.

Üzenet a Hivatal portájáról

Kiss Zoltán polgármester rovata

Fogyasztás mérők ellenőrzése

A közszolgáltatások átalánydíjas elszámolása miatt a vízórák, gázórák ellenőrzése a szolgáltató részéről évente csak egyszer történik. Ezért gyakran előfordul, hogy a vezetékek meghibásodásából eredően csak akkor derül ki a túlfogyasztás, amikor a leolvasás történik. A túlfogyasztás megfizetése a fogyasztót terheli, amennyiben a mérő után történik a vezeték meghibásodása. A vízmérő óra elfagyásából eredő költség szintén a fogyasztót terheli. Ajánlatos a vízmérő óra akna fedelét leszigetelni!

Kérek minden ingatlantulajdonost, hogy vízmérő óráját, gázmérőjét legalább hetente ellenőrizze le, és amennyiben a hiba a fogyasztó oldalán van, azt haladéktalanul javíttassa ki, amennyiben a mérő előtt van a meghibásodás, jelezze a szolgáltatónak!

Nyertes pályázatok 2008. évben:

Térfigyelő kamerák

Varsányban, az Észak-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács, „decentralizált helyi önkormányzati fejlesztési támogatásával", térfigyelő kamerákat szereltünk fel a település központjában. A támogatási összeg: 691.000- Ft. A Kivitelezés költsége 768.000- Ft. A 4 db kamera az iskola épületére került felszerelésre úgy, hogy „Játókörébe" van a Művelődési Ház előtti terület, a buszmegálló és iskola előtti rész, a Petőfi út torkolata, a templom, a Rákóczi út Takarékszövetkezetig tartó szakasza. Az éjjel-nappal „Játó" kamerák egy számítógépes egységhez vannak kapcsolva. A számítógép az iskola irodájában van elhelyezve, ahol monitoron keresztül is követhető a mozgás, de több napra visszamenően is képet tud szolgáltatni a történtekről. A kamerák nagy segítséget nyújthatnak a bűncselekmények gyors, pontos felderítésében.

Remélhetőleg a kamerák segítségével sikerül javítani a közbiztonságot településünkön.

PVC padlóburkolat csere az iskolában

Varsány Község Önkormányzata, az Észak-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács, a leghátrányosabb helyzetű kistérségek felzárkóztatására kiírt pályázatán 1.963.852 Ft-ot nyert a Hunyadi Mátyás Általános Iskola tantermeinek PVC burkolatának felújítására. A felújítás teljes költsége: 2.182.058 Ft. Ebből az összegből 7 tanterem PVC burkolat cseréjét tudtuk megvalósítani.

EURÓPAI FALU – Leader-közösség

A címben szereplő felirat látható a településünk két bejáratánál, az üdvözlő tábla alatt.

A táblát 2008. november 20-án, Szécsényben, ünnepélyes keretek között 50 település polgármestere, - köztük Varsány is - vehette át. Mit jelent ez a tábla?

Településünk 2007-ben csatlakozott az „Ipoly-menti Palócok Helyi Közösségéhez". A közösségnek 50 település önkormányzata, 50 civil szervezete és 50 vállalkozó tagja van. A közösség „LEADER közösség", amelynek célja a fenntartható vidékfejlesztés, a vidéken élő emberek helyzetének javítása, az EU-tól kapott anyagi támogatással. A LEADER betűszó jelentése: „Közös akciók a vidéki gazdaság fejlesztéséért." A „LEADER közösség" egy alulról jövő kezdeményezés.

A közösségben résztvevő településeken élők pályázhatnak a Helyi Vidékfejlesztési Terv alapján, elképzeléseik megvalósításához vissza nem térítendő pénzeszközökre. A pályázatokat helyben az Akciócsoport bírálja el. Jelenleg kiírásra kerültek az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program III. tengelyének pályázatai, amelyre lehet pályázatokat beadni:

1. Mikrovállalkozások fejlesztése
2. Turisztikai tevékenységek ösztönzése
3. Falumegújítás és –fejlesztés
4. Vidéki örökség megőrzése.

A pályázatok megtekinthetők a www.umvp.eu honlapon, vagy felvilágosítást kérhetnek Szécsényben a Helyi Vidékfejlesztési Irodában (Kossuth út 3.).

A pályázatok beadási határideje: 2009. január 10.

Rendőrségi hírek

„LÁTHATÓSÁGI KAMPÁNY"

A kerékpárosok és a gyalogosok ellenőrzése

A program célja:

A közlekedésben résztvevő személyek, különös tekintettel a kerékpárosok és a gyalogosok közlekedésbiztonságának fokozása, a biztonságot veszélyeztető egyéb tényezők megszüntetése, minimálisra csökkentése, láthatóságuk növelése, a közlekedési szabályok megismertetése, azok betartása és betartatása annak érdekében, hogy a kerékpáros és gyalogos szabályszegő magatartásával ne járuljon hozzá tragikus baleset bekövetkeztéhez.

A fokozott közúti ellenőrzés kiemelt feladata:

- a kerékpár kötelező tartozékainak ellenőrzése,
- a kerékpáros/és a hajléktalanok/ éjszakai és korlátozott látási viszonyok közötti láthatóságának ellenőrzése,
- a gyalogosok és kerékpárosok közúti közlekedésére vonatkozó általános közlekedési szabályok betartásának ellenőrzése,
- a kerékpárral ittas állapotban történő közlekedés ellenőrzése, szankcionálása.

Amennyiben a kerékpár kötelező tartozékai hiányosak, az intézkedő rendőr hívja fel a figyelmet annak pótlására. Ha küllő prizma hiányzik, azt az MBB által biztosított keretből adja át a kerékpárosnak Ha a jogszabályban rögzített feltételek esetében - éjszaka, korlátozott látási viszonyok között, lakott területen kívül – a kerékpárt hajtó személy nem visel láthatósági mellényt, az intézkedő elsődlegesen éljen a figyelmeztetés lehetőségével, s adjon az intézkedés alá vont személy részére láthatósági mellényt.

Azoknak a személyeknek, akik minden jogszabályi előírást betartanak, adjanak úgynevezett láthatósági karpántot. Az ellenőrzés alá vont kerékpáros közlekedők között osszák szét az MBB által készített szóróanyagot, ami az alapvető szabályokat tartalmazza.

Az ellenőrzés részét kell képezze az ittasság ellenőrzése. Amennyiben kerékpárral ittas állapotban közlekedő személlyel találkoznak, azt megfelelően szankcionálni kell.

Továbbra is jó utat és balesetmentes közlekedést kívánunk a Szécsény Város Balesetmegelőzési Bizottság nevében!

Ne feledje, Önt is hazavárják!

Okulás a köz javára

A szörnyeteg

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ember, aki elhagyván hazáját, elvetődött az egyszerű emberek földjére. Hamarosan meglátott néhány embert, akik fejvesztve menekültek egy búzaföldről, ahol éppen aratni szerettek volna. *„Egy szörnyeteg van a földön!"* - mondták neki. Megnézte és látta, hogy az csak egy közönséges görögdinnye. Felajánlotta nekik, hogy megöli a „szörnyeteget". Majd levágta a dinnyét a tövéről, vágott egy szeletet és elkezdett falatozni. Az embereket még nagyobb rémület fogta el, mint azelőtt a dinnyétől. Vasvillát ragadtak és elűzték a dinnyegyilkost, mondván: *„Legközelebb bennünket öl meg, ha meg nem szabadulunk tőle."*

Történt aztán, hogy egy másik ember is elvetődött erre a földre és a történet ugyanúgy kezdődött, mint azelőtt. De ahelyett, hogy segítséget ajánlott volna nekik a szörnyeteggel kapcsolatban, inkább egyetértett ezekkel az egyszerű emberekkel abban, hogy ez valóban veszélyes lehet, és lábujjhegyen lapakodott el onnan. Ezzel megnyerte a bizalmukat. Hosszú időt töltött velük otthonaikban, míg végre apránként megtaníthatta nekik azokat az alapvető dolgokat, amelyek nem csak ahhoz segítették hozzá őket, hogy megszabaduljanak a dinnyékkel kapcsolatos félelmeiktől, hanem ahhoz is, hogy termeszteni kezdjék.

(Forrás: M. Linn; S. Fabricant; D. Linn: Életünk nyolc szakaszának gyógyítása)

Anyakönyvvezető tolláből

Az újszülöttek, házasságot kötöttek, elhunytak névsora.
(A közölt adatok a helyi népesség-nyilvántartáson alapulnak)

Újszülöttek névsora:*	Születés időpontja:	Szülők neve:
Bárány Fruzsina	2008. augusztus 26.	Uhrin Anikó – Bárány Gábor
Rácz Bálint	2008. október 12.	Rácz Szabina ---
Kósa Felicián	2008. október 14.	Kósa Hédi ---
Toma Bianka	2008. október 17.	Bárány Tímea –Toma Árpád
Szeles Kristóf Sándor	2008. október 18.	Pusztai Szilvia Mária – Szeles Sándor József
Valter Noel	2008. október 25.	Baranyi Renáta ---

Lezárva: 2008. október 31.

Házasságot kötöttek névsora*	Házasságkötés időpontja
Matusek Csaba és Pálmány Tünde	2008. augusztus 8.
Roik Mátyás és Oláh Ágnes	2008. augusztus 9.
Strehó Zoltán és Kaluzsa Klaudia	2008. augusztus 29.

*Városban történt házasságkötések

Elhunytak névsora:	Születés éve:	Halálozás időpontja:
Kertész Jánosné	1923.	2008. július 12.
Szajkó Istvánné	1936.	2008. július 16.
Percze Jánosné	1926.	2008. július 25.
Pálmány András	1921.	2008. július 28.
László Ferenc	1939.	2008. augusztus 26.
Czele Józsefné	1924.	2008. szeptember 9.
Tóth Tibor	1959.	2008. szeptember 12.
Kis István János	1942.	2008. október 2.
Király Istvánné	1925.	2008. október 7.

Lezárva 2008. október 31-én.

Szöveg: Bárány Bernadett

Tájékoztató a haláleset anyakönyvezéséről

Halálesetnél az alábbi okmányok szükségesek ahhoz, hogy az elhunyt anyakönyvezése megtörténjen:

Az elhunyt

- személyazonosító igazolványa,
- lakcímet igazoló hatósági igazolványa (ha rendelkezett vele),
- születési anyakönyvi kivonata,
- házassági anyakönyvi kivonata (amennyiben házas volt),
- közgyógyellátási igazolványa (amennyiben rendelkezett vele),
- hadigondozotti igazolványa (ha rendelkezett vele).

A felsoroltakon kívül be kell hozni a Polgármesteri Hivatalba az orvos által kiállított halottvizsgálati bizonyítványt, valamint a halálesetet bejelentőnek szükséges a személyazonosító igazolványát és a lakcímet igazoló hatósági igazolványa.

A Halál nem válogat, és nem kérdezi soha, mit szeretnénk: menni vagy maradni. A Halál jön, választ, és ha egyszer kiválasztott, semmit sem tehetünk. Az emberben nem marad más, csak a remény. A remény és a hit, hogy Odaát minden jobb lesz.
Rahmé György

ÜZENET A GYEREKHÁZBÓL

Szöveg: Szitáné M. Zsuzsa

Karácsony közeledtével több szülőben is felmerül a kérdés: *Milyen játékot vegyek gyermekemnek?* Ebben szeretnénk néhány hasznos ötletet adni olvasóinknak.

4-6 hónapos korban

Ebben az időszakban a baba kezével és lábával élénk, nagy mozgásokat végez, amit nagyon élvez. Ekkor fedezi fel a kezét, spontán módon összeérinti tenyerét. Később két játékot is össze tud ütni. Élvezik, ha velük ritmusos mondókát játszanak. Tapsoltató játék:

Tapó, tapó, tapó! Tapózik a babó!
Apókának, mamókának apró madárkának.

A megmozgatás öröm a babának. Ha karunkra fektetjük és hintáztatjuk, a baba mozgásos élményeket él át. Közben énekelhetünk is neki.

Hinta palinta kicsi palacsinta.
Hadd szálljak az égbe, föl a mennyégbe!

Mit tud még a baba? Repülő pozíció: hasán egyensúlyoz Eközben erősödnek a forduláshoz, felálláshoz és a híráshoz használt izmok. A kiságy közelében felfüggesztett forgókák, széljátékok, felkeltik a baba érdeklődését.

6-8 hónapos korban

Ebben az időszakban, gyermeke már kinyújtja a karját és lábát. Hasáról a hasára fordul. Mászás közben megtapasztalja a távolság természetét. Megérti azt, amit eddig az ágyból csak látott. Csipeszként használja hüvelyk- és mutató ujját. Kedvelt játékai: Amit szét lehet szedni, össze lehet dugni, meg lehet fogni, el lehet dobni, szét lehet húzni, és össze lehet nyomni, ki lehet nyitni, és be lehet csukni. Ezeket a mozgásokat lassan már egyeriil is meg tudja tervezni. Gagyog, érzékeli az állkapocs és az ajak mozgását, megtanulja, hogyan hozzon létre hangokat. Szeretik az ölbeni játékokat:

Gyi paci patika, nem messze van Kanizsa.
Oda érünk délre, liba pecsenyére.

9-12 hónapos korban

Felfedezi a lakást, szemléli a dolgokat. Új eszközöket fedez fel, amit meg tanul használni. Megtervezi, sorba rendezi tevékenységét. Önállóan feláll. Kényszert érez arra, hogy megismételje tevékenységét, felfedezi önmagát. Már nem lehet a négy fal között tartani. Mérföldkő ez a baba mozgás és személyiség fejlődésében. A szék, amit eddig csak egy nézőpontból látott, most körbe járva, 3 dimenziós egész képpé áll össze. Vizsgálja a csésze formáját, belsejét, kiönti a benne lévő tejet, hogy tisztába legyen minden tulajdonosával.

Nyomhagyás a papíron: most adhatunk kezébe ceruzát, nagyfelületű, pl. csomagoló papírt. A rajzolásban most a kéz mozgása jelenti az örömet, később az önkifejezés. Ne zavarjuk, és ne javítsuk ki munkáját az alkotás közben. (Folytatás a következő számban.)

A gyermekek korai fejlesztéséről és a heti programokról bővebb információval hétfőtől péntekig, 9-13 óráig állunk a látogatók rendelkezésére.

Rendszeres programok:

Hétfőn délelőtt lehetőség van számítógép **kezelés** elsajátítására.
Kedden ringató, lovagoltató, hócógtető játékokat játsszunk a szülőkkel és a gyerekekkel.
Szerda és Csütörtöki napokon kézműves foglalkozásokon ablak és asztal díszek készítésével tesszük szebbé lakásunkat.
Pénteken mozgás fejlesztésen vehetnek részt a gyermekek.

MINDEN KISGYERMEKET ÉS SZÜLŐT SZERETETTEL VÁRUNK A GYEREKHÁZBA!

HÍREK A JÁTÉKKUCKÓ ÓVODÁBÓL

Ősztől magas létszámú csoportjainkban 29-29 gyermek jár. Ez évben is logopédus és gyógypedagógus szakemberek segítik nevelőmunkánkat.

A szülők kérésére beindítottuk a Hittannal való ismerkedést, melyre kedden délutánonként kerül sor. Két hitoktató pedagógus: „Zsuzsa és Márti néni" a játékosság módszerével, dalokkal, imádságokkal, rövid történetek elbeszélésével, mesélésével ösztönzi a gyerekeket azok elsajátítására, a kis mécses világításával a meghittség érzésének megtapasztalására.

A táncolni vágyók számára hétfő délutánonként lehetőség nyílt a Gyermekházban néptánc foglalkozáson részt venni.

A gyermekek számára nagy élményt jelentettek a hosszabb őszi kirándulásaink a Bérchez közeli patak és környékén lévő határban, ahol az ősz színeit megcsodálva örömmel gyűjtötték a „természet kincseit". Októberben az OVI-Színház *„Misi Mackó és barátai"* címmel igen hangulatos volt. Az előadó a gyermekek bevonásával, kérdések ösztönzésével végig fenntartotta az érdeklődésüket. Berki Vivien szinte főszereplőként ügyesen oldotta meg az instrukciókat, bátran tette a dolgát a maga és a társai örömére. Jó élmény volt mindenki számára.

Szeretném tájékoztatásul közölni, hogy miért is van gyermekkorban az ábrázoló tevékenységeknek, rajzolásnak nagy jelentősége.

Ugye mindenki emlékszik rá, amikor az asztal fölött görnyedt, és rajzolt, festett?

Kezdetben csak néhány krikszkrakszot, majd egyre részletesebb, felismerhetőbb rajzokat készített. Gyakori elfoglaltság ez és nagyszerű időtöltés, hisz nem kell hozzá más, csak színes ceruza, zsírkréta és sok-sok papír.... Az eszközök mellett nagyon fontos az élmények nyújtására, amelyek alapján a gyermekek megjelenítik az érzéseiket.

Ismereteink 80%-át vizuális úton, látásunk alapján szerezzük. A tapasztalatszerzés régen közvetlen, természetes közegben történt: a kertben, kirándulásokon, az állatok, növények között. Ma sajnos a média világa a meghatározó. Ez egyrészt hasznos is lehet, de megfelelő időkeretekben, megfelelően válogatva. A nagy probléma, hogy készen „szállítja" a képet a gyermekeknek, a fantáziájukra szinte semmi sem nincs bízva. Nem mindegy tehát, hogy a TV-ben nézi a mesét, vagy ugyanazt hallja és elképzeli a szereplőket, a történéseket. Az sem mindegy, hogy a képernyőn, jobb esetben, könyvben látja a cicát, vagy a látvány mellett a valóságban érzi az illatát, hallja a hangját, tenyerével, simogatja a puha szőrét, miközben a macska dorombol. És ezután, áll össze a teljes kép, amelyet a különböző érzékszervek útján szerzett.

Nos, ez az, amiből igazán lehet alkotni! Rajzolás közben ezek a közvetlen, érzelmileg meghatározó élmények felidéződnek benne.

Természetesen, amíg idáig eljut a gyermek, egy fejlődési szakaszon megy át. Ez a fejlődés, mint minden más területen mindenkinél más ütemben, más módon zajlik. Sokféle képességnek kell kialakulni, melyet nekünk felnőtteknek (óvodában és otthon) kell segítenünk.

Mégpedig: biztosítsunk sok élményt, adjunk eszközöket a gyerekeknek, hagyjunk számukra elég időt és legyünk nagyon türelmesek a takarításhoz, maszatoláshoz és a bátorításhoz.

Ispán Lászlóné
Teri óvó néni

ISKOLAI FALIÚJSÁG

„Plakátragasztó": Halasi Zoltánné

Téli szünet

Az utolsó tanítási nap: **2008. december 19. péntek**
az első tanítási nap: **2009. január 5. hétfő.**

A 2008/2009-es tanév első féléve 2009. január 16-án zárul. Kérünk mindenkit, hogy figyeljen oda eredményeire!

Kirándulás

Október 8-án minden osztály a természetet járta, hogy az őszi kreatív kézműves napra terméseket gyűjtsön. A 4. osztály a Baross erdejében járt

Őszi termésnap

Október 21-én az osztályok tanulói és az osztályfőnökük termésekből érdekes képeket, tárgyakat készítettek.

MEGEMLÉKEZÉS
AZ 1956-OS ESEMÉNYEKRŐL

Október 22-én a 8. osztályosok délelőtt az óvodásoknak és az iskolásoknak egy emlékműsorral mutatták meg a forradalom mozzanatait, majd játékos vetélkedőkkel próbáltuk közelebb hozni mind a tanulókhoz, mind a pedagógusokhoz ezt a sokat vitatott és kissé megfoghatatlan társadalmi ünnepet. Remélhetőleg sikerült. Legalább a magyarságunkat elmélyíteni.

ISKOLAI SPORTÉLET

Az őszi atlétika versenyen 8 csapat indult. Ebből 6 csapat aranyérmet szerzett, egy ezüst és egy bronzéremmel értünk haza. A mezei futóversenyen mind a fiúk, mind a lányok a dobogó legfelső fokán állhattak, minden korosztály első lett, így a legjobb iskola kupáját is elhoztuk. A ludányhalászi sóderbányában megrendezett horgászversenyen csapatelsők lettek gyermekeink. A floorball versenyen pedig ezüstérmet szereztünk.

Kovács Mária tanárnő

Régi idők szüretjei

A régi időkben a szeptember végétől novemberig tartó időszak legfontosabb gazdasági és társadalmi eseménye a szüret volt. Arról, hogy ez milyen eseménynek is számított többnyire csak az idősebbek tudnak mesélni. Kérésemre bele is kezdtek a múlt történetelnek felelevenítéséhez.

A szüret felénk is jeles naphoz kötődött, mégpedig Szent Mihály naphoz. Ugyanis ezután kezdték el a szőlőt szüretelni. Ilyenkor a Tábi szőlőhegy, a Benedek emberi beszédtől, nevetéstől, dalolástól hangos hellyé változott. Nagy volt a forgalom arralelé, hiszen a családok kivonultak szüretelni, a kocsikban hol lovak, hol tehenek voltak befogatva. Ez időben a Szőlő-hegyet nem úgy kell elképzelni, mint ahogyan most kinéz. Akkor a föld fel lett dolgozva, hiszen az sok családnak a téli megélhetését biztosította. A szőlő mellett találhatóak voltak ott konyhakertek is szépszámmal, mint ahogyan a gyümölcsfák sem hiányozhattak.

Természetesen a szüretet az itthoni munkák előzték meg, a legfontosabb feladat volt a pince rendbetétele, valamint a szükséges hordók biztosítása. A bor ugyanis tiszta, szagtalan helyiséget igényel. Tehát a pincét már hetekkel megelőzően alkalmassá tették a bor fogadására: lepókhálózták, lemeszelték, kitakarították. A hordókat kimosták, és ha szükséges volt bodnárhoz is elvitték. Azért kellett minden hordót rendbe tenni, mert nem lehetett pontosan kiszámolni, hogy mennyire van szükség, mennyi lesz az újbor. Amikor már rendbe volt a pince és a szükséges eszközök, akkor megbeszélték, hogy mikor is legyen a szüretelés, valamint meghívták a szedőket a kiválasztott napra.

Ilyenkor aztán a hegyet betöltötte az emberek vidám beszélgetése, viccelődése, dalolása, éppen ezért ezeket a napokat nem csak a munka jellemezte. A szőlőt kalákában szedték le, rokonok, barátok, szomszédok, akik elbeszélgettek, felelevenítették a múlt eseményeit, tréfálkoztak, bordalokat énekeltek.

A szüret általában zajkeltéssel kezdődött, puskalövéssel vagy kolompolással. A csősz felett a levegőbe, aztán elkezdődhetett a munka. Egyébként a kolompot használták a varjak, szarkák, foglyok, rókák elüldözésére is. Az őrzésre kutyát nem tarthattak, mert egyrészt leverte a szőlőt, másrészt meg is ehette azt.

A gazda mindenkit beállított a sorba, és elkezdték a munkát. A szőlőszemek vödörbe kerültek, majd amikor azok megteltek egy, a hátán puttonyt cipelő ember odalépett, és abba ürítették a vödör tartalmát. A puttonyos ember pedig a lőcsös kocsin található kádakba, vagy ponyvákra öntötte a leszedett szőlőt. Ám a konkordi és a nova fajtákkal vigyázni kellett, mert nagyon gyorsan elhagyták a kocsányukat, és máris szerteszét gurultak a tőke alá. Ezek elkerülése végett abroszokat terítettek a tőkék alá, ahonnan könnyebben fel tudták szedni a szemeket, mint a földről. Mert fel kellett ám szedni annak minden egyes szemét!

A házigazda általában ebéddel kínálta meg a szüretelőket. Egyes visszaemlékezések szerint volt olyan ház, ahol gulyásleveles, bableves, túróslepény, mákos kalács készült erre a napra. De a zsíros kenyér is megfelelő ételnek bizonyult, az ételeket persze borral öblítették le. A nap végén mindenki egy vödör szőlővel térhetett haza, mely természetesen sértetlen fürtökkel volt tele. Ezután hazavitték a szekereken a szőlőt és megkezdődhetett a feldolgozása. A bor minőségét Lőcon fokolták a finomok. Igaz az a mondás járta, hogy „rossz bor nincs, csak rossz borivó".

A már említett konkordin és nován kívül termesztettek még rizlinget, otellót, piros delevárit.

A gazdagok szüretje mindig eltért az egyszerű birtokosok szüreteitől, hiszen itt a gazdák nem vettek részt a munkálatokban. Így történt ez Tábon is az uradalmi szőlőben, ahol summások voltak szerződtetve, itt a vincellér felügyelte a munka menetét. A tábi bor állítólag az ország legjobbjai között szerepelt.

Az ép szőlőfürtökből néhányat otthon a tisztaszoba gerendájára kötöztek, ezek aztán karácsonykor igencsak nagy csemegének számítottak.

A szüreti szokásokhoz tehát hozzátartozott az evés-ivás, ének, tánc, szüreti bálok és felvonulások. Ennek formája és módja tájegységtől függően tarka képet mutatott.

Az elbeszélések alapján nálunk az 50-es évek előtt szüreti felvonulást nem rendeztek, ez csak az ezt követő években vált szokássá. Szüreti bált pedig Szent Mihály napkor tartottak, méghozzá a Kuris-kocsmájában. Cigányzenészek húzták a talpalávalót, ez délutántól éjfélig tartott. Persze akkor is belépti díjat fizettek, itt aztán a falu apraja-nagyja kiszórakozhatta magát. Ez a mulatság jó alkalom volt rokoni találkozásra, ismerkedésre, eljegyzésre és egyszerű szórakozásra. Egyébként táncmulatságokra több alkalommal is sor került, például Hajmer kocsmája előtt. Pár legény megfizetett egy cigányt, az aztán egész este húzta a nótákat. A 40-es évek környékén az ilyen táncmulatságok megtartására engedélyt kellett kérni Baross Árpád főispántól, aki csak úgy adta beleegyezését, ha nem lesz semmi ramazuri, verekedés.

Szüreti felvonulást az 50-es évektől rendeztek, Szent Mihály napkor. Nagyon sok volt a felvonuló, akik különböző jelmezekben, általában álarcban szórakoztatták a nézőket.

A nemzeti színű szalaggal díszített ruhába öltözött falurossza vezette a menetet, kezébe forgatta az elmaradhatatlan fokosát. Ő táncával, énekével, mókázásával mulatatta az út két oldalán kiállt nézőseregét. A népviseletes lányok fején csecsekendő piroslott, karjukon lógó kosárban szőlő illatozott, amelyet pénzért árultak. Ha valaki visszautasította őket az bizony nagy szégyennek számított. Aztán felvonultak az aratók: a lányok hétköznapi ruhába voltak, szoknyájuk fölött fehér vászon kötény viseltek. Kezükben sarlót vagy fagereblyét vittek, a fiúk pedig kaszával a hátukon követték őket. Az aratók előtt egy ember az arató koszorút vitte. A koszorúhoz a fűzfavesszőből kört alakítottak ki és azt szalmával fonták körül, valamint búzakalásszal, papírszalagokkal díszítették. Messzire hangzott az aratók éneke:

„ Learattuk az urunk búzáját,
meg is ittuk a jó áldomását.
Ha megadta a jó áldomását,

áldja meg az Isten a kastélyát.
Ha nem adja meg a jó áldomását,
vigye el a végrehajtó a kastélyát.

Learattuk az urunk búzáját,
meg is ittuk a jó áldomását.
Sarlóinkat, kaszáinkat felakasztjuk a szögre,
majd levesszük a jövő esztendőre."

A kisbíró több alkalommal is megállt és dobpergés kíséretében mondta el a szövegét, ebben általában viccesen az urakat szidta, akik például nem fizették ki a summásokat. Vagy éppen azzal derítette fel az őt körülvevőket, hogy kifigurázott valakit.

A lovas hintókon ültek a jegyző és a jegyzőné, akik nem népviseletbe, hanem úri gúnyába parádéztak. A jegyző úr „kétsorgombos" felöltőben, fekete nadrágban, fehér ingben ült párja mellett, aki napernyővel védekezett a nap káros hatásától. A bíróné bezzeg menyecskébe öltözött, mellette ült a bíró, aki a szerepének megfelelően volt kimaszkírozva, pipával a szájában.

Egy szüreti mulatságról nem hiányozhat a boristen, aki sutájában szintén egy kocsin ült, körülvéve finom boraival. Kocsija körül szaladgáltak az álarcban lévő ördögök, akik mindenáron a borból akartak kóstolóhoz jutni. Az ördögök a nézők között futkároztak, pajkoskodtak, és néha egyik-másik bámészkodónak sikerült is bekormozniuk az arcát. A cigány zenészek ökrös szekere a menet közepén haladt. Aztán ott voltak a kovácsok az ülő-vasakkal, mellettük gyerekek ütötték, verték a vasat, hogy minél nagyobb legyen a zaj. Egy ló húzta, fűzfavesszővel bevont kordén érkeztek meg a cigányok, sok-sok gyerekkel. Ők is adtak okot nevetésre, hiszen csinálták az ingyen cirkuszt: veszekedtek egymással, a gyerekek ugráltak körülöttük és folyton enni kértek, fordítva ültek meg a lovat, talicskán tolták egymást, az érdeklődőknek pedig kártyából jósoltak. Vasrácsos kocsin ültek a népviseletes lányok, énekük betöltötte a környéket. A menetet lovas fiúk kísérték, akik a gatyájukon vasalt szoknyát hordtak, amelyet elöl összetűztek, fehér, bő ujjú ingükön fekete mellényt viseltek. A felvonulás általában kora délután kezdődött, és Hajmer házától a Kápolnáig vonult, aztán visszafordultak és folytatták útjukat a bál helyszínére. A szabadtéri bál a tanács udvarán volt, de tartottak bált az Ödön kastélyban is. Szokás volt ilyenkor a szőlőlopás-játék. Szőlőfürtöket aggattak fel egy rúdra, melyet aztán a mennyezetre helyeztek, ahonnan a résztvevők próbáltak szőlőt lopkodni. A csőszlányok és csőszlegények feladata az volt, hogy a szőlőfürtöket őrizzék. Akit lopáson értek annak bírságot kellett fizetnie, ezt a pénzt a bál rendezési költségeire fordították. A bálban a cigányok egymás után húzták a jobbnál jobb nótákat, amelyre az emberek aztán csak úgy járták a csárdást. A szüreti mulatság általában reggelig is eltartott.

Tulajdonképpen a szüret kifejezés a szűrés szóból ered, amely a borkészítés egyik folyamata. Jelentése időközben kiterjedt más gyümölcsök aratására is.

A szüret a különböző történelmi korokban mindig többet jelentett egyszerű munkánál. Ünnepnek számított, mivel a szőlőművelő az egész évi munka eredményével nézett szembe. A szőlőt ugyanis egész évben gondozni, művelni kellett: takarni, nyitni, metszeni, kapálni, permetezni, kötözni, tördelni-kacsolni.

Ma már csendes, hallgatag a szőlőhegy, valamennyi tőkéjét elfedte a föld, a gaz, mint ahogyan a vidám nótaszót is elfújta a múlt szele. Ám szép őszi idők alkalmával az idősebbek néha mintha hallani vélnék:

„Sej szőlő, szőlő, delevári szőlő Delevári most válik a levelétől
Sej én is most válok a kedves szeretőmtől."

Szent István király és az államalapítás ünnepén

Szöveg, fotók: Bárány Bernadett

Augusztus 20-án - a korábbi évekhez képest megújult - egész napos, kulturális programokkal színesített rendezvényen vehettek részt községünk lakói. Az ünnepi készülődés már a hét elején elkezdődött, hiszen a falu két helyről is fogadott külföldi vendégeket. Testvértelepülésünkről Otmuchówból érkeztek lengyel, valamint Palos fürdőről jöttek hozzánk vajdasági barátaink. Szerdán együtt ünnepeltek velünk a szlovákiai Ragyolcról ide utazott ismerősaink is.

A délelőtti ünnepi szentmisét Ámosz atya (Hajas László ferences) celebrálta, amely a szabadtéri színpadon került megrendezésre. A mise után Szent István király szobránál folytatódott a program az ünnepi megemlékezéssel. A község polgármesterének ünnepi beszéde után a Szent István szobornál Varsány jegyzője, valamint vendégeink az emlékezés koszorút helyezték el. Az atya által megszentelt kenyér - a hagyományoknak megfelelően szétosztásra került a résztvevők között. Lengyel vendégeink is készültek egy újkenyérrel erre a napra. A délutáni kulturális program a szabadtéri színpadnál zajlott. A szervezésben jó sikerült műsoron lapolt a közönség az Otmuchówból, és a Palosról érkezett néptáncscsoportoknak, valamint a Ragyolci csoportnak is. Természetesen nem hiányozhatott a helyi Muskáti Népdalkör műsora sem, akik a tőlük megszokott módon fergeteges hangulatot teremtettek. A Művelődési Házban Balla István bőrészipari művész kiállítását tekinthették meg az érdeklődők.

Búcsújáró helyek

Bárány Bernadett rovata

Karancsság - Szentkút

Karancsság Szentkút nevezetű kicsinyke Mária kegyhelye, ahol évente kétszer van szentmise: május utolsó vasárnapján (a két világháborúban elesett karancsségi hősök emlékére) és Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe alkalmából. Ezt a két zarándok szentmisét maga Mindszenty József bíboros, hercegprímás rendelte el, a magyarság bűnelért való engesztelés céljából.

A hegyek között, festői környezetben lévő Szentkút írásos emlékei 1866-ra vezethetők vissza, amikor is a legenda szerint egy karancsségi legénynek éjjel megjelent 3 lény, akik hívták, hogy menjen velük, s elvezették a Szentkútig. A kút vizében a legény egy szál gyertyát és az Oltáriszentséget látta, valamint a kút körül búcsút (körmenetet) járó lelkeket. A látomásban a lelkek megtérésre, a cifra ruhák, a fajtalan és gonosz élet elhagyására kérték az ifjún keresztül az embereket, valamint a szombat déli harangszókor Mária tiszteletére végzett ájtatosságra, közbenjárásáért.

Miklósi László plébános 1940 körül impozáns lourdes-i barlangot emelt

és hozzá harminchárom lépcsőt alakított ki. A vasráccsal díszített barlangnál oltár is található, itt rendezik meg az általam említett szentmiséket, ennek közelében van a szent kút. A plébános úr idejében történt, hogy kimélyítették a vízterét, kövekkel rakták ki az oldalát, és ekkor óraketyegéséhez hasonló hangokat hallottak. A geológusok megvizsgálták a jelenséget, de arra természetes magyarázatot adni nem tudtak. Nem sokkal ezután egy salgótarjáni szakmérnök által tervezett födél került a kegyoltárhoz vezető lépcsősor felé. A lépcsőkbe bele vannak vésve a két világháborúban elesett karancsségi hősi halottak nevei.

A főútról könnyen megközelíthető, csodás környezetben lévő kegyhelyet sokan keresik fel.

(Fotó: www.bucsujaras.hu/karancsság/index.htm)

Szüreti most – 2008.

Idén is megtartottuk a hagyományos „szüreti felvonulásunkat", a Szent Mihály napi búcsú napon, szeptember 28-án. A gyönyörű napsütéses délutánon 14 órától kezdődött a színpompás felvonulás. A menet a volt Tsz-majortól indult. Fiatal lányok vitték a szőlőkosarat. A „falurossza" a helyi zenészek muzsikájára táncolta végig az utat. A Palóc Út Egyesület településeiről érkezett hagyományőrző csoportok, színes népviseletben, dalolva, táncolva vonultak a helyi Muskáti-népdalkör tagjaival együtt a szabadtéri színpadhoz. A hagyományoknak megfelelően hintókon foglaltak helyet, - a lovasok díszkíséretében - a „Bíró", Bíróné", „Jegyző", Jegyzőné". A szabadtéri színpadon Kiss Zoltán polgármester Úr köszöntötte a felvonulókat és a jelenlévő közönséget. A köszöntő után a varsányi óvodás gyerekek műsorát láttuk, hallottuk. A „Kisbíró" szövegét idén az AVAR- színpad kollektívája adta elő nagy sikerrel. A délután további részében néptánc csoportok szerepeltek: az Iglice néptánccsoport, az Ágasvár néptánccsoport, a Rózsafa néptánccsoport, a Nógrád néptánccsoport a Dűvő – zenekar kíséretében. A nagy sikerű műsort a varsányi Muskátli Népdalkör zárta. Este 20 órakor tűzijátékot láthattunk, utána „vendégségi-bál" volt a Művelődési Házban.

Szöveg: Kiss Zoltán
Fotó: Bárány Bernadett

Kiállítások az iskolában

Bárány Bernadett

Augusztus 19-én este az általános iskola aulájában három helybeli alkotó kiállítását nyitotta meg Bakos Ferenc grafikus művész. A nagy számban megjelent nézőközönség Bárány Bernadett „Csodás tájakon" című fotókiállítását, Király Ida festményeinek tárlatát és Király Bálint kovácsoltvas alkotásait tekinthette meg.

Bárány Bernadett fotói nemcsak hazai tájakra, hanem távoli, sokak számára ismeretlen helyszínekre röpítették el a nézőt. A kiállítás anyagának érdekessége, hogy az alkotó most először mutatott be portrékat, és makrofotókat.

Király Ida szintén az általa megszokott, magas színvonalú műveivel szerzett örömet a nézőknek. Többnyire csendéletek és tájképek szerepeltek a bemutatott festmények között, alkotásai csodálatos szín-és forma világa mindenkit lenyűgözött. Eredetileg a két unokatestvér kiállítására invitálták az érdeklődőket, aztán meglepetésként Ida édesapjának, Király Bálintnak kovácsoltvas tárgyai is bemutatásra kerültek (gyertyatartók, virágtartók, rózsák). A két kiállítás fényét tovább növelte Király Bálint kovácsoltvas remekművei.

A kiállítók nevében ezúton megköszönöm minden érdeklődőnek, hogy eleget tettek meghívásunknak és megtekintették munkáinkat. Külön köszönöm a biztatásokat, bátorításokat, mintahogyan a művész úr szakmai útmutatásait, tanácsait.

A csendéletek festője

Király Idával már készítettem egy riportot, még 2003-ban. De vajon mit csinál ma ő, milyen alkotói gondolatok foglalkoztatják most, öt év elteltével? Erről faggattam öt.

„Elmondhatom, hogy akkor (2003-ban) voltam igazán „csúcsformában" a festészet terén. Hiszen kedvenc eszközeimet alkalmazhattam: olajfestékkel festettem vászonra, főleg csendéleteket és tájképeket. Nem mondok senkinek sem újat, hogy igen drága és időigényes hobby a festészet. Bagóné Zsuzsi tanár nénihez jártam rajzolni 1-2 évig, aztán ez is abbamaradt. Hogy mi is az oka? Az időhiány.

Esetleg van valami más technika, amit szeretnél kipróbálni?

Igen, mostanában egy olyan technikát gyakorlok, amit kevesebb pénzből lehet kivitelezni, mint az olajkép. Ugyanakkor kevesebb idő alatt is elkészül. Ez az akvarell. Tehát ezzel próbálkozom, csak úgy magamnak, ami egészen más, mint amit eddig csináltam. Kínlódok vele, de arra jó, hogy a gyakorlatból, a rajzolásból ne essek ki. Reménykedek, hogy eljön majd az az idő, amikor átadhatom magam az „alkotásnak". De sajnos a világ felgyorsult, kevés az időm, az energiám. De majd egyszer...

Egy sikeres kiállítás van mögötted. Te hogy gondolod?

A nyári közös kiállításunk megnyitóján nagyon jól esett Bakos Ferenc művész úr bátorítása, mind ahogyan a kiállításokat szép számmal meglátogató közönség dicsérete is. Ezek most adtak egy kis önbizalmat, erőt, hogy érdemes folytatnom.

Szerintem szakmai szempontból az is fejlődéshez vezet, ha az ember új lehetőségek után kutat, egy másik technika felé fordul. Mindazok az ismeretek, hatások melyek közben érik, csak hasznára válhatnak. További munkádhoz kitartást, sok szabadidőt, és természetesen sok sikert kívánunk!

A vas művésze

- avagy egy kovács,
aki művészi módon formálja meg a vasat

Király Bálint alkotásaival idén lépett először nézőközönség elé, és a visszajelzések azt mutatják, hogy nagy sikere volt kovácsoltvas műveinek. Mindenki ismeri őt, mint kovácsot, de azt hogy ilyen remekműveket készít csak kevesen. Pedig munkáját ismerhetnénk mi varsányiak, hiszen „társadalmi munkában" ő készítette el templomunk bejárati előtetőinek kovácsoltvas részeit is. Király Bálintot a kezdetekről faggattam.

De először tegyünk egy kis kitérőt, és tudjunk meg többet a kovácsoltvasról.

A művészi kovácsolással készült szerkezetek, kovácsoltvas anyaga az alacsony széntartalmú vas, a lágy kovácsvas. Ez hajlítható, kalapálható hidegen is, melegen jól nyújtható, formálható, kovácsolható és tűzben hegeszthető. A kovácsoltvas iparművészeti jelentőségét könnyű formálhatóságával érte el. Persze a kezdetek kezdetén a munkához szükséges alapformákat, a rúdvasat, a lemezt maga a mester kovácsolta ki a tömbökből. E félkész termékeket (mint például a hengerelt vasat, a mintás vasrudat, a profilvasat ...) a 14. századtól kezdve vízikerék meghajtású lengőkalapácsokkal hámorok készítették, majd az ipari forradalom bekövetkeztével hengerművek gyártják. Az évszázadok során nemcsak az anyag előállításának módja változott, hanem a megmunkálása is. A vas felhasználásának kezdetétől a 19. század végi kovácsoltvasig a hegesztés tűzben történt.

A 20. század elején a lánghegesztés forradalmasította a sok munkát igénylő tűzi hegesztést, majd pedig a teret hódító égkalapács már más technikát diktált a kovácsoltvas-művességnek; mindezek hatással voltak a kovácsoltvas tárgyak, díszítőelemek szirvonalának, formájának fejlődésére.

Mióta is foglalkozol olyan kovácsoltvas alkotásokkal, mint amelyeket az augusztusi kiállításon láthattunk?

Intenzívebben nyugdíjas korom óta, amióta több szabadidő áll rendelkezésemre, mivel ez a munka roppant időigényes.

Ha jól értettem már a nyugdíjazásod előtt is csináltál ilyeneket?

Hát persze. Már katonakoromban is. Mindig is szerettem ezzel foglalkozni.

Általában milyen tárgyakat készítesz?

Csináltam már több gyertyatartót, virágtartót, virágokat, lámpát. Nagyobb felületű munkaként előszobafalat, lépcsőkorlátot, előtetőt.

Az alkotásokból látszik, hogy létrehozásukhoz nagyon pontos, aprólékos, precíz munkára van szükség. Mi kell még hozzá?

Ez mind igaz, de ez nem nagy áldozatosság. Először is fontos a vas szeretete, a vassal való foglalkozásban én örömömet lelem. Meg kell még hozzá a szakma ismerete és két jó erős kéz, persze kézügyesség is.

Hát ez nem hangzik túl bonyolultnak, de én mégis azt hiszem, hogy másnak is kell lennie mögötte, más titka is van ennek. Hogyan is készíted a tárgyakat? Például a virágtartót a rózsákkal?

A rózsák és a virágok szirmait, valamint a leveleit lemezdarabokból vágom ki, maga a virágtartó gömbvasból készül, amit persze megfelelő alakúra hajlítok. Ehhez a munkához is vannak célszerszámok, domborító eszközök. Aztán jöhet a hegesztés, csiszolás, festés.

Hová, kihez kerülnek alkotásaid?

Többnyire elajándékozom őket, a rokonok otthonában már lehet látni egy-két általam készített darabot.

És persze gyűjtöd a következő kiállítási anyagot is. Lesz hasonló kiállítás? Habár úgy tudom számodra ez a kiállítás is meglepetés volt. Hiszen a családod szervezte meg, és Te csak a kiállítás előtt tudtad ezt meg.

Ez valóban így volt, kész tények elé állítottak vele, de végül is örültem neki. Ha kapok alkalmat, a jövőben is szívesen megmutatom a munkáimat.
Így legyen. Reméljük mielőbb sor kerül a következő kiállításod megtartására. Munkádhoz sok sikert, kreativitást, és ami a legfontosabb jó egészséget kívánok!

A pillanat megörökítője

Bárány Bernadett amatőr fotós érzései, gondolatai a fényképezésről

Gyermekkoromban nem igazán érdekelt a fényképezés. Pedig akkor alkalmam is nyílt volna kitől tanulni, sőt az előhívás területén is gyakorlatot szerezhettem volna. Ugyanis apukám sokáig fotóstanfolyamokat tartott az ez iránt érdeklődő fiataloknak. Ezeken az oktatásokon saját maga hívta elő a fotókat, hiszen rendelkezett egy fekete-fehér előhívó berendezéssel és minden szükséges kellékkel, és persze az akkori időben jó minőségűnek számító fényképezőgéppel. Később aztán én is gyakran fényképeztem, kirándulások alkalmával, vagy családi eseményeken.

Az akkori szárnypróbálgatásaimat, tulajdonképpen nem is igazán fényképezésnek nevezném csak „kattintgatásnak". Az ismerkedést ebben a témában analóg rendszerrel kezdtem, majd egy jó pár éve, mint sokan mások én is áttértem a digitális technikára. Igaz ettől először ódzkodtam, de aztán rendesen beleszerettem. A digitális fotózásban megtaláltam azt az inspiráló erőt, amitől folyton megújulhatok, mindig tanulhatok, ez számomra egy nagy, folytonos kihívás.

Kezdetekben kizárólag a tájkép, és a természetfotózásban leltem örömemet. Ezen műfajokban ma is szeretek alkotni, ilyenkor igazán elemében vagyok, szabadnak érzem magamat. Aztán egyszer csak megkértek, hogy csináljak portrékat, valamint eseményfotókat egy esküvő alkalmával. Ezek után éreztem azt, hogy ezt is ki kell próbálnom. A portréfotózás igen nehéz műfaj, de egyben érdekes is. Fontos, hogy a fényképész és a modellje között meglegyen az összhang, a jó hangulat. Fontos az egymásra figyelés, hiszen csak így születnek kitűnő munkák. Ezek mind mélységes emberismeretet, alkalmazóképességet igényelnek. A jó fotós úgy hiszem, hatalmas szépérzékkel rendelkezik, jó megfigyelő és a gépét úgy használja, mintha az a harmadik szeme lenne. Nagyon szeretek gyerekeket fényképezni, ők mindig hálás témát jelentenek számomra. Egy idő óta a makrofényképezés is érdekel. Ez olyan csodálatos világba vezet bennünket, amely a felületes szemlélő számára szinte teljesen rejtve marad. A segítségével tárul fel igazán a természet sokszínűsége. A jó kép az utómunkák révén válik igazán tökéletessé, mindehhez persze nagy segítséget nyújt a mai fejlett technika.

Ahhoz hogy valaki megmutassa a közönség előtt a munkáit a tehetségen kívül bátorságra, és önbizalomra is szüksége van. Nem mintha én tökéletesen rendelkeznék mindezekkel, de amióta kapcsolatban kerültem Magyar Fotóművészeti Alkotócsoportok Országos Szövetségével (MAFOSZ) nagyon sokat tanultam a fényképezésről. Ugyanis jelentkeztem egy általuk meghirdetett fotópályázatra, melynek eredményeként én is bekerültem a kiállítók közé. Innentől kezdve sok pályázaton indultam és egyre több kiállításon szerepelhettem. Ma már a MAFOSZ egyik tagjaként szakmai rendezvényeken veszek részt, ahol sok hasonló érdeklődésű emberrel találkozhatom. Egymástól nagyon sokat lehet tanulni, és szakmailag fejlődni. Igen nagy megtiszteltetésnek tartom azt, hogy több idegenforgalmi kiadványban, képeslapokon fotóimmal népszerűsíthetem Varsányt. Számomra óriási bátorítást jelentenek a kiállításon résztvevők véleményei, biztatásai. Az utóbbi, helybéli kiállításon is sokan biztosítottak arról, hogy tetszik nekik mindaz, amit csinálok. Ezek megerősítnek abban, hogy jó úton járok, újabb megmérettetésre sarkalnak, további fejlődésre, alkotásra ösztönöznek.

Mit jelent számomra a fotózás? Ha röviden akarok rá válaszolni, egyetlen szóval azt mondhatnám: mindent. Ettől bővebben: egy olyan közeg, amelyben szárnyalhatok, kiélhetem alkotói képességeimet. Mindaz, ami örömet okoz.

Szerintem a fényképezés igazi ereje abban rejlik, hogy által meg lehet ragadni a múló pillanatot, és azt megőrizni az örökkévalóság számára.

Lepényfesztivál

Nógrád megye, Varsány

2008. augusztus 23.

Településünk 2008-ban több új, hagyományteremtő szándékkal létrehozott rendezvénnyel hívta fel magára a figyelmet. Május 17-én „Tájak, Ízek, Kultúrák" címmel Varsány adott helyet az 5. alkalommal megrendezett falusi vendéglátók fesztiváljának, melyet a Falusi Vendéglátók Nógrád Megyei Egyesületével közösen szerveztünk. Ezt követően június és július hónapokban Muzsikáló Templomkerti koncerteket rendeztünk.

Szintén hagyományteremtő jelleggel került megrendezésre augusztus 23-án a **Lepényfesztivál**. A fesztiválon mindenki megkóstolhatta a híres varsányi lepényeket. Mindenki megtalálta a számára legmegfelelőbb ízesítését. Készült például túrós, káposztás, meggyes, sztrapacskás lepény. Itt nemcsak gasztronómiai élményben volt része a látogatóknak, hanem a kulturális hagyományok is érvényesültek. Az Avar Színpad szervezésének köszönhetően több amatőr színjátszó csoport érkezett községünkbe, azzal a céllal, hogy jó hangulatot teremtsenek, játékukkal elkápráztassák a nagyérdemű. A kézművesek udvarában fazekas, kosárfonó, késes, tojáspatkoló és mézeskalácsos kínálta portékát. A gasztronómia udvarban pedig készültek az igazi paloc ételek, volt itt többek között: főtött káposzta, túrós káposzta, babgulyás, csülök pörkölt, pacal pörkölt, pikáns tokány, vadpörkölt. Az érdeklődők ezen a rendezvényen is kóstolhattak különböző ízesítésű lekvárokat. Bárki szomját oltotta a helyben készített borokkal. Kísérő rendezvényként két helyszínen is kiállításokat lehetett megtekinteni. A Művelődési Házban Balla István bőrész iparművész érdekes és színvonalas kiállítását tekinthette meg a közönség. A bőrből készült alkotások minden korosztály számára tartogattak élményeket. Az iskolában Bárány Bernadett „Csodás tájakon" c. fotókiállítását, Király Ida festményeit és Király Bálint kovácsoltvas alkotásait csodálhatták meg az érdeklődők. A kiállítások mellett megtekinthető volt a falumúzeum és a templomunk is. A szervezők természetesen a kicsikre is gondoltak, hiszen a Művelődési Ház mellett egész nap lovaglási és hintózási lehetőséget találhattak. Ezen túlmenően különböző játékokat is kipróbálhattak, valamint a kézügyességüket is próbára tehették. Aki még a nap végére sem tárult el, az kedvére szórakozhatott és táncolhatott hajnalig.

FOCI HÍREK

Megye II. osztály Déli csoport 2008/2009. évi bajnokság őszi végeredménye

Felnőtt

Helyezés	Csapat	☺	-	☹	Gólarány	Pont
1.	Varsány	6	2	1	21:5	20
2.	Szurdokpüspöki	6	1	2	29:13	19
3.	Csécse	5	3	1	18:10	18
4.	Vanyarc	5	2	2	15:5	17
5.	Mátraszőlős	5	3	3	14:8	16
6.	Szirák	4	3	3	21:17	14
7.	Felsőtold	3	3	3	19:24	12
8.	Ménkes	3	0	6	14:23	9
9.	Jobbágyi	1	0	8	23:36	3
10.	Ecseg	0	0	9	7:40	0

Ifjúsági

Helyezés	Csapat	☺	-	☹	Gólarány	Pont
1.	Vanyarc	9	0	0	44:6	27
2.	Ménkes	6	2	1	55:9	20
3.	Mátraszőlős	6	1	2	21:14	19
4.	Varsány	6	0	3	41:11	18
5.	Csécse	4	2	3	20:22	14
6.	Szirák	3	1	5	40:25	10
7.	Felsőtold	3	2	4	14:23	8
8.	Jobbágyi	1	0	8	16:48	2
9.	Ecseg	1	2	6	13:67	2
10.	Szurdokpüspöki	1	0	8	7:46	0

Amint focibarátaink előtt már ismeretes, ebben a bajnokságban már nem a Megyei I. osztály csoportjában szerepelnek csapataink. Bár ez nem azt jelenti, hogy nincsenek új kihívások a II. osztályban. Amint a tabellán látják a kedves olvasók, volt és van még helyünk az I. osztályban, de ahhoz megfelelő hozzáállás kell, mind a csapattagoktól, mind pedig a fenntartótól. Reméljük, hogy a jövőben a sport méltóságához mérten támogatják a focit ki-ki a képességeinek megfelelően.

A csapataink összetétele az elmúlt időszakban nem nagyon változott. A felnőtt csapat edzője Fábián Róbert, aki maga is játékos. Az ifjúsági csapat edzője Sámuel Dezső.

És akikre idén büszkék vagyunk, legjobb góllövőink csapatokra bontva:

Felnőtt csapat

Fábián Róbert	6 gól
Baranyi Sándor	5 gól
Havasi Dávid	3 gól

Ifjúsági csapat

Sárközi Richárd	10 gól
Sámuel Gergő	7 gól
Sárközi Ferenc	5 gól

Köszönöm mindazok hozzáállását, munkáját, támogatását, akik segítettek, hogy elérjük eredményeinket!

Tisztelettel: Sámuel Dezső VSE Elnök

Összeállította: Bátyi Sándor

További sok sikert, eredményes éveket kíván a sportegyesületnek a szerkesztőség!

Nekrológ

...Miután este hatkor elkezdődött a soron következő testületi ülésünk, egy perces néma csenddel emlékeztünk Kis Istvánra. Vagy ahogy mi ismertük, *Kúri Pistára*. Szép lenne, ha mi is úgy tehetnénk most, mintha az írott szöveg lehetőséget adna erre. (Amikor írok róla, jövök rá, hogy még a nevét is hibásan írtuk. Szerintem most is jót nevet rajta....)
Minden kétséget kizáróan pozitív kisugárzása volt. Úgy képzelem a szó klasszikus értelmében véve igazán jó ember lehetett. Nem azért, mert igéző volt a tekintete, vagy, mert ettem a szeretettel osztogatott csokijából és isteni finom volt, hanem csak úgy. Ezt valahogy érzi az ember.
Ő egy régi vágású munkás ember, akire nem csak a munkája miatt fogunk emlékezni. Nem a botrányai, vagy akár eseményei, vagy a halála miatt. Ami tudható: diszkrét, megfontolt, intelligens ember volt. Igazi férfi. És zseniális „életművész".
Amit tudok és érzek, hogy jó volt vele beszélgetni, mégha olykor „zöldeket" is beszélt, akár hivatalosan az újság hasábjain, vagy akár viccesen, az utcán. Az ő dicsérete mindig fontos volt, akár a magánéletemben, akár a hivatásomban, akár a színpadon. Adtam a szavára, mert tudom, hogy amit mondott, komolyan gondolta. Büszke volt rám!
Még mindig emlékszem robosztus alkatára, csibészes mosolyára, úriemberes viselkedésére, magára az emberre. Tartsuk meg Őt emlékezetünkben. Kiss Pista már nem beszél zöldeket...
Nyugodjon békében!

Bátyi Sándor

EGY-HÁZUNK-TÁJA

Karácsonyi Ünnep- és Miserend

2008. DECEMBER 20 – 21.	8.00	Betlehemezés
Kérek minden Messiásvárót, hogy a betlehemezőket ne kínálják szeszesitallal, és figyelmeztessék őket a jézusi magatartásra!		
2008. DECEMBER 24.	15.00	Betlehemes játék
Szenteste	24.00	Éjféli mise
2008. DECEMBER 25-26.	8.00	Szentmise
KARÁCSONY	11.00	
2008. DECEMBER 28.	8.00	Szentmise
SZENTCSALÁD VASÁRNAPJA	11.00	
2008. DECEMBER 31.	18.00	Hálaadó Szentmise
2009. JANUÁR 1.	18.00	Szentmise

Minden kedves olvasóknak Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánunk!

Varsányi Hírlap Megjelenik időközönként 600 példányban.

Főszerkesztő és felelős szerkesztő: ifj. Bátyi Sándor

Az újság szerkesztői:

Kiss Zoltán Bárány Bernadett Halasi Zoltánné Ispán Lászlóné Kis István János

Nyomtatva: Varga Norbert nyomdász-vállalkozó